

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR

PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT

Den globala klimatförändringsalliansen+
Resultaten motsvarade inte ambitionerna

Innehåll

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET	2
II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS HUVUDSAKLIGA IAKTTAGELSER.....	3
1. Den övergripande effekten av initiativet den globala klimatförändringsalliansen+	3
2. Inriktningen på initiativets geografiska täckning.....	5
3. Synlighet och medvetenhet om initiativet den globala klimatförändringsalliansen+	6
III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER.....	8
1. Rekommendation 1: Fokusera på dem som drabbas hårdast av klimatförändringarna	8
2. Rekommendation 2: Införliva tillvaratagna erfarenheter i framtida globala utvecklingsinitiativ	9

I detta dokument presenteras Europeiska kommissionens svar på iakttagelserna i en särskild rapport från Europeiska revisionsrätten i enlighet med artikel 259 i [budgetförordningen](#). Detta dokument ska offentliggöras tillsammans med den särskilda rapporten.

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Kommissionen välkomnar Europeiska revisionsrättens särskilda rapport. Den globala klimatförändringsalliansen+ (*initiativet*) är ett av EU:s flaggskeppsinitiativ som syftar till att hjälpa världens mest utsatta länder att hantera klimatförändringarnas negativa effekter.

Antagandet av Parisavtalet vid den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar 2015 var avgörande för att stärka den globala klimatförändringsalliansens roll som ett instrument för att stödja partnerländernas ansträngningar att genomföra avtalet.

När det gäller att visa den globala klimatförändringsalliansens **övergripande effekt** visade utvärderingarna att enskilda projekt bidrog positivt till klimatåtgärder, men deras slutliga inverkan på mottagarländernas förmåga att öka motståndskraften mot klimatförändringar måste beaktas tillsammans med andra EU-finansierade och andra givares insatser, inbegripet insatser från EU:s medlemsstater.

När det gäller initiativets **geografiska täckning** utvidgades åtgärdernas bredd och typen av mälländer efter antagandet av Parisavtalet till att omfatta både anpassnings- och begränsningsåtgärder i utsatta länder för att underlätta övergången till en klimattålig framtid med låga koldioxidutsläpp. Man måste ändå komma ihåg att den globala klimatförändringsalliansen+ inte var den enda finansieringskällan för de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling som är mycket utsatta för klimatförändringarnas effekter. Andra EU-finansierade och andra givares klimatrelaterade åtgärder genomfördes också under initiativets livscykel. Eftersom de medel som finns tillgängliga för initiativet till sin natur är begränsade, var det nödvändigt att göra vissa val när det gäller vilka länder som skulle omfattas. I detta sammanhang spelade politisk och institutionell instabilitet och/eller bristande säkerhetsförhållanden på fältet, tillsammans med behovet av att öka de resultat som uppnåddes under initiativets första fas, en roll i urvalet av projekt i vissa länder jämfört med andra.

När det gäller initiativets **synlighet och medvetenhet** vill kommissionen framhålla de många kommunikationskanaler som initiativet använder för att informera om sin verksamhet (publikationer, Capacity4dev-inlägg, webbplatser, YouTube-kanaler, verksamhet som bedrivs i ett stort antal regionala och internationella forum osv.). Utöver flera initiativ som genomfördes av kommissionens huvudkontor innebar initiativets decentraliserade karaktär också att flera andra initiativ genomfördes lokalt, vilket förmodligen ledde till en underskattning av den övergripande räckvidden.

Under den fleråriga budgetramen 2021–2027 finansieras EU:s internationella samarbete genom instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen. Instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen följer en geografisk strategi, enligt vilket den allra största delen av medlen anslås genom nationella och regionala anslag (68 miljarder euro av 79,5 miljarder euro) med en begränsad finansiering av globala tematiska initiativ. EU:s ambition när det gäller klimatfinansiering har ökat under den nuvarande fleråriga budgetramen, där 30 % av finansieringen från instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen är avsett att bidra till klimatåtgärder, jämfört med 20 % under den senaste fleråriga budgetramen. Efter ett nytt löfte från ordförande Ursula von der Leyen i talet om tillståndet i unionen 2021 lades ytterligare 4 miljarder euro till målet, vilket motsvarar ett totalt klimatbidrag på 35 %.

I detta sammanhang var det tematiska anslaget för globala utmaningar inom ramen för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i

världen inte tillräckligt för att kunna fortsätta initiativet under perioden 2021–2027. Till följd av detta är de allra flesta klimatåtgärdsprogrammen nu integrerade i de nationella och regionala fleråriga vägledande programmen. De nationella och regionala anslagen anpassas till landets/regionens behov och EU:s strategiska prioriteringar, även när det gäller klimatförändringar. Erfarenheter av bästa praxis från den globala klimatförändringsalliansen+, inbegripet en samlad studie om anpassning från stödfaciliteten för den globala klimatförändringsalliansen+, kommer att vara avgörande för utformningen och genomförandet av verkningsfulla nya åtgärder på klimatförändringsområdet. Stödfaciliteten för den globala klimatförändringsalliansen+ kommer att tas över av den nya faciliteten för nationellt fastställda bidrag och kommer, tillsammans med andra faciliteter för tekniskt bistånd och som en del av kunskapsnavet för den gröna given, att erbjuda stöd till både partnerländer och EU-delegationer när det gäller att utforma och genomföra EU-finansierade åtgärder med inriktning på begränsning, anpassning och katastrofriskreducering.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS HUVUDSAKLIGA IAKTTAGELSER

1. Den övergripande effekten av initiativet den globala klimatförändringsalliansen+

Den globala klimatförändringsalliansen inrättades av EU 2007 med en vision om att upprätta en dialog med de mest utsatta samhällena om hur deras anpassning till de negativa effekterna av ett förändrat klimat bäst kan stödjas. 2014 var målsättningen för den globala klimatförändringsalliansen+ att reagera på den nya sättet att internationellt hantera klimatförändringar efter 2015. Sedan dess har den varit inriktad på två pelare: politisk dialog och tekniskt och ekonomiskt stöd till genomförandet av nationell politik för anpassning till och begränsning av klimatförändringar. Initiativet fortsatte att stödja utsatta länder, främst de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, genom att stärka deras förmåga att anpassa sig till klimatförändringarna och öka sidovinsterna i fråga om begränsning av klimatförändringarna.¹

Med avseende på den globala klimatförändringsalliansens förmåga att visa att den ökade partnerländernas motståndskraft mot klimatförändringarnas negativa effekter² betonar kommissionen att den befintliga litteraturen om klimatåtgärder visar att de ekonomiska resurser som krävs för att på lämpligt sätt hantera utvecklingsländernas anpassningsbehov är avsevärt större än den internationella offentliga klimatfinansiering som för närvarande tillhandahålls av industriländerna³. Genom detta beaktande tas också hänsyn till det faktum att anpassningsfinansiering utgör en minoritetsandel av givarnas klimatfinansieringsportfölj, som främst är inriktad på begränsning. I själva verket började andelen anpassningsfinansiering som tillhandahölls och mobiliserades av industriländerna gradvis att öka först från 2017, då den ökade

---

¹ Mervärdet i den globala klimatförändringsalliansen+ uttrycks med ett plustecken.

² Se revisionsrättens iakttagelser III, 41, 43 och 44.

³ Det är värt att notera att EU och dess medlemsstater och EIB är världens största givare av internationell offentlig klimatfinansiering. Under 2020 bidrog de med mer än 27 miljarder US-dollar, vilket utgör en tredjedel av de totalt 83 miljarder US-dollar som tillhandahålls av givarländerna det året.

från 22 % till 37 % av det totala beloppet 2020.⁴ Som en del i denna process tillhandahåller kommissionen ett relativt balanserat finansieringsbelopp för anpassning och begränsning. I detta sammanhang vill kommissionen betona att även om enskilda projekt inom ramen för den globala klimatförändringsalliansen+ lämnade ett positivt bidrag till klimatåtgärderna, skulle deras slutliga inverkan på mottagarländernas förmåga att öka motståndskraften mot klimatförändringar behöva övervägas tillsammans med andra insatser finansierade av EU eller av andra givare. Även om det är osannolikt att den globala klimatförändringsalliansens enskilda projekt skulle ha kunnat leda till landsomfattande förändringar för ökad motståndskraft, kan de ha haft en positiv inverkan på vissa av de sårbarhetsindikatorer som det flerdimensionella ND-GAIN-indexet består av (t.ex. lagstiftningens kvalitet). Dessutom kan orsakerna till en eventuell tillbakagång i ett lands ställning i ND-GAIN-rangordningen vara många och bero på miljömässiga, politiska och socioekonomiska faktorer som ligger utanför räckvidden för någon av initiativets åtgärder.

Ett lands förmåga att reagera på klimatförändringarnas negativa effekter beror också på landets förmåga att utforma, genomföra och bedöma lämpliga åtgärder. Att integrera anpassning i den offentliga politiken är avgörande för att man framgångsrikt ska kunna utforma och genomföra nationella, subnationella och sektoriella anpassningsplaner. Dessutom kan det bidra till att stärka ett lands övergripande anpassningsförmåga och samtidigt skapa möjligheter till mer klimattåliga investeringsbeslut. Den globala klimatförändringsalliansen bidrog i hög grad till att öka partnerländernas kapacitet att identifiera effekter, förstå sig på sårbarheter och därigenom utarbeta nationella, subnationella och sektoriella anpassningsstrategier som i sin tur skulle ha kunnat omsättas i nationell och subnationell anpassningsplanering. Genom att stödja länderna när det gäller att utforma politik och åtgärder för att öka deras motståndskraft mot klimatförändringens effekter på nationell och lokal nivå, och genom att direkt uppmuntra starkare globalt engagemang och utbyten, bidrog den globala klimatförändringsalliansen+ till att lägga grunden för klimatåtgärder (t.ex. de första nationella klimatförändringsstrategierna och den första generationen av de nationellt fastställda bidragen) i ett antal av de minst utvecklade länderna och de små östaterna under utveckling som har begränsade resurser för detta. I enskilda projektutvärderingar erkänns och görs en positiv bedömning av den globala klimatförändringsalliansens roll, men den övergripande effekten av sådant stöd kan inte mätas fullt ut.

En annan aspekt som bör beaktas är det faktum att många länder saknade rätt mekanismer för att bedöma sina anpassningsmål. Såsom påpekas i Uneps rapport *Adaptation Gap Report 2022*⁵ (s. 12) är förekomsten av sådana mekanismer avgörande för att underlätta alltmer effektiva anpassningsåtgärder på sikt. Denna aspekt bör beaktas vid bedömningen av den globala klimatförändringsalliansens förmåga att öka ländernas motståndskraft mot klimatförändringarnas effekter, eftersom utvecklingsprogrammen också bygger på förekomsten av nationella övervaknings- och rapporteringsmekanismer.

Revisionsrätten anser att den ständiga inriktningen på kapacitetsuppbyggnad under de två programfaserna beror på att utbildad personal lämnade initiativet, vilket i sin tur innebar att de tillgängliga resurserna för en systematisk ökning av framgångsrika konkreta åtgärder minskade⁶. I detta avseende vill kommissionen tillägga att kapacitetsuppbyggnad fortfarande är mycket relevant eftersom den utgör en av de tre former av stöd till utvecklingsländer som föreskrivs i Parisavtalet (finansiering, kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring). Hög personalomsättning –

---

⁴ OECD (2022). *Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2016–2020*. Finns tillgänglig på [Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2016–2020: Insights from Disaggregated Analysis](#) | en | OECD.

⁵ <https://www.unep.org/resources/adaptation-gap-report-2022>

⁶ Se revisionsrättens iakttagelser V, 21, 22, 23 och 70.

som dessutom låg utanför de globala klimatförändringsprojektens kontroll – krävde korrigerande åtgärder, såsom fortsatt kapacitetsuppbyggnad, för att upprätthålla mottagarlandets kompetens på en tillräckligt hög nivå för att kunna fortsätta att genomföra klimatåtgärder. Eftersom partnerländernas regeringar regelbundet deltog i projektutformningen kunde de dessutom kanalisera sina egna behov till projekten. Kommissionen anser därför att inkluderingen av kapacitetsuppbyggnad i projektutformningen svarar mot parternas behov.

2. Inriktningen på initiativets geografiska täckning

Kommissionen anser att initiativets inriktning diversifierades under den andra fasen (2014–2020).⁷ Initiativets bredare geografiska inriktning motiverades av förändringarna i den internationella klimatpolitiska miljön. Framstegen med den internationella klimatpolitiken innebar att kommissionen också fick möjlighet att ändra det sätt på vilket den tillhandahöll stöd genom den globala klimatförändringsalliansen+.

För det första har den globala klimatförändringsalliansen+ gradvis utvidgat sina åtgärder efter antagandet 2015 av Parisavtalet om klimatförändringar som ett långtgående multilateralt avtal som EU och partnerländerna har åtagit sig att följa. Detta, tillsammans med den globala klimatförändringsalliansens tillhörande mål om globala allmänna nyttigheter och utmaningar för att "underlätta övergången till en klimattålig framtid med låga koldioxidutsläpp", innebar att den globala klimatförändringsalliansen+ utvidgades till att omfatta både anpassnings- och begränsningsåtgärder i andra utsatta länder än små östater under utveckling och de minst utvecklade länderna, och stödde uppnåendet av nationella klimatåtaganden såsom nationellt fastställda bidrag eller nationella anpassningsplaner. Detta var till exempel fallet med Brasilien, som gynnades av programmen för hållbara jordbruksbaserade livsmedelssystem och hållbara landskap, som kännetecknades av stora sidovinster i fråga om anpassning och begränsning. Det var motiverat att inkludera begränsning bland de stödberättigande åtgärderna på basis av de ständigt ökande vetenskapliga beläggen för behovet av att minska utsläppen av växthusgaser i ett så tidigt skede som möjligt med avseende på att begränsa framtida anpassningskostnader och förhindra förluster och skador.

För det andra klargör kommissionen att, när det gäller det faktum att finansieringen från den globala klimatförändringsalliansen+ inte kunde nå alla de minst utvecklade länderna som är mycket utsatta för klimatförändringarnas effekter, beror detta på fyra specifika skäl, bland annat följande:

- a. Den begränsade finansiering som fanns tillgänglig för initiativet innebar att vissa val måste göras när det gällde urvalet av länder, särskilt med avseende på möjligheten och effektiviteten att finansiera klimatåtgärder i specifika länder inom ramen för andra instrument eller program.
- b. Det faktum att klimatförändringar ofta inte identifierades som en prioritering i dessa länders fleråriga vägledande program begränsade möjligheten att anslå medel till klimatåtgärder genom denna kanal. Prioriteringarna för EU:s samarbete med partnerländerna ingår i de fleråriga vägledande programmen. Dessa prioriteringar fastställs på grundval av principen om partnerländernas egenansvar och utarbetas efter omfattande samråd och politisk dialog med alla berörda parter, inbegripet nationella och lokala myndigheter, det civila samhället och andra givare.
- c. Förekomsten av fortlöpande stöd från andra givare eller regionala program, inbegripet inom ramen för den intraregionala AKS-delen av den globala klimatförändringsalliansen+.

---

⁷ Se revisionsrättens iakttagelser V, 46–49 och 71.

skulle inte ha motiverat tillhandahållande av ytterligare bilateral finansiering från den globala klimatförändringsalliansen+.

- d. I vissa fall måste EU-samarbetet inriktas på andra prioriteringar på grund av politisk och institutionell instabilitet och/eller av säkerhetsskäl. Detta gäller särskilt utsatta länder eller länder som är konfliktdrabbade eller har genomgått konflikter såsom Afghanistan, Jemen, Somalia och Centralafrikanska republiken, vars utvecklingsprioriteringar var inriktade på mer kortsiktiga biståndsbehov, t.ex. återuppbyggnad, ekonomisk återhämtning, fredsbyggande och humanitärt bistånd.

För det tredje fick vissa mindre sårbara länder (främst små östater under utveckling) ytterligare finansiering i den andra fasen för att bygga vidare på tidigare eller pågående verksamheter i syfte att bidra till att förbättra de resultat som uppnåtts under den första fasen. På så sätt strävade kommissionen efter att uppnå målen för de två pelarna inom ramen för den globala klimatförändringsalliansen+⁸. Dessutom vill kommissionen upprepa att urvalet av de länder som skulle få stöd inte uteslutande gjordes på grundval av sårbarhetsindex, utan också inkluderade andra kriterier såsom kvaliteten på begäran och det stöd som getts av de berörda nationella myndigheterna och/eller EU-delegationen, statusen för dialogen om klimatförändringar mellan landet och EU, politiska faktorer såsom strategiskt och/eller förstärkt samarbete med vissa länder, den roll som landet spelar i UNFCCC:s förhandlingar och engagemang för dess processer samt insatser för att genomföra relaterade åtaganden.

3. Synlighet och medvetenhet om initiativet den globala klimatförändringsalliansen+

Under initiativets första fas var kommunikations- och synlighetsåtgärder huvudsakligen webbaserade. Under initiativets andra fas lades större vikt vid kunskapshandling och kommunikation. Syftet var att skapa en solid kunskapsbas med erfarenheter och praktiska instrument för att stödja och stärka partnerländernas nationella klimatpolitik och klimatprogram samt att öka medvetenheten, informationsutbytet, nätverksarbetet och synligheten på alla nivåer.

När det gäller partnerländernas medvetenhet om den globala klimatförändringsalliansen+⁹ vill kommissionen betona komplexiteten i och kostnaderna för en storskalig och utdragen kommunikationskampanj som omfattar flera länder för att öka medvetenheten om ett särskilt program, och lyfta fram den potentiellt begränsade kostnadseffektiviteten av en sådan insats. Den globala klimatförändringsalliansen+ har dock i hög grad nått ut. Den globala klimatförändringsalliansen+ publicerade många rapporter och regelbundna publikationer för att göra verksamheten mer känd. Till exempel sparas 380 publikationer på plattformen Capacity4dev¹⁰ och över 100 nyhetsbrev har regelbundet tagits fram för att nå en publik på 5 000 prenumeranter. Webbplatsen www.gcca.eu innehåller ett grundligt arkiv för det arbete som utförts, liksom den relevanta YouTube-kanalen¹¹. Samma funktion innehåller av webbplatsen för den intraregionala AKS-delen av den globala klimatförändringsalliansen+ (www.intraacpgccaplus.org), som innehåller en särskild avdelning för kunskapshandling.

---

⁸ Första pelaren: Främja dialog och kunskapsutbyte. Andra pelaren: Tillhandahålla tekniskt och ekonomiskt stöd till anpassnings-, begränsnings- och katastrofriskreducerande åtgärder.

⁹ Se revisionsrättens iakttagelser VIII, 45, 54–56 och 73.

¹⁰ <https://europa.eu/capacity4dev/gcca-community/documents>

¹¹ <https://www.youtube.com/@GCCACommunity>

Den globala klimatförändringsalliansen+ anordnade också globala och regionala konferenser för att utbyta erfarenheter och bygga upp kunskap, särskilt sidoevenemang vid varje session i partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar¹². Insatser för att öka medvetenheten om initiativet genomfördes också i ett stort antal forum, bland annat konferenser med AKS-ländernas regionala ekonomiska organisationer eller regionala konferenser, såsom konferensen i Rwanda 2019, där samarbetet med Internationella naturvårdsunionen (IUCN) ledde till att initiativet blev mycket synligt regionalt. Denna trend har avtagit sedan covid-19-pandemin bröt ut 2020.

Medvetandehöjande åtgärder var en del av flera program inom ramen för den globala klimatförändringsalliansen+ och över 20 kampanjer för ökad medvetenhet inleddes i över 50 länder under initiativets livscykel. Partnerländer där den globala klimatförändringsalliansen+ genomförs är därför medvetna om initiativet och den globala klimatförändringsalliansen+ har använts för att intensifiera den politiska dialogen med partnerländer och regionala organisationer. Stödfaciliteterna för den globala klimatförändringsalliansen+ samarbetade också vid anordnandet av evenemang, och den globala klimatförändringsalliansen+ hänvisar till den intraregionala AKS-komponenten¹³.

I länder med begränsad budget för enskilda kommunikations- och synlighetsåtgärder inom ramen för den globala klimatförändringsalliansen+ åtog sig också EU:s delegationer, kommissionens huvudkontor och faciliteter för den globala klimatförändringsalliansen+ att öka medvetenheten om initiativet. Som ett exempel har stödfaciliteten för den globala klimatförändringsalliansen+ hjälpt berörda parter i Myanmar att bygga upp en nationell kommunikationsstrategi som har haft positiv inverkan på integreringen av klimatförändringarna i den nationella politiken. Verksamhetens räckvidd skulle ha varit större om synergier med nationella/subnationella myndigheter och berörda parter associerade till den globala klimatförändringsalliansen+ hade etablerats, vilket inte alltid var fallet.

Kommissionen anser att personalomsättningen vid EU:s delegationer, berörda ministerier i partnerländerna och intresseorganisationer kunde ha lett till förlust av institutionellt minne och därmed också till lägre medvetenhet om den globala klimatförändringsalliansen+, särskilt i länder där ett ingripande ägde rum endast under den första fasen av den globala klimatförändringsalliansen. Dessutom har de anställda vid medlemsstaternas utvecklingsorgan som jobbar på fältet bättre kunskaper om initiativet än de som är baserade vid de ständiga representationerna i Bryssel.

Sammanfattningsvis är bedömningen av den allmänna medvetenheten om initiativet en komplex fråga som är kopplad till minst två faktorer. Å ena sidan medför karaktären på detta decentraliserade program som omfattar flera länder utmaningar på mottagarsidan när det gäller en konsekvent och enhetlig förståelse av åtgärderna. Å andra sidan registreras eller mäts många effekter när det gäller medvetenhet och synlighet inte konsekvent av flera skäl (kontakter och samverkan mellan människor som inte går att kvantifiera, brist på full kontroll över marknadsföringsverksamheten via partnerländernas officiella kanaler, begränsad användning av sociala medier bland många stödmottagare, begränsad budget/personal som arbetar med kommunikation, hög personalomsättning, projektledare som inte alltid citerar givarna osv.).

---

¹² Se till exempel <https://www.gcca.eu/multimedia/why-nature-based-solutions-are-crucial-climate-and-resilience-eu-gccacop26-side-event>.

¹³ <https://www.gcca.eu/services/gcca-intra-acp>

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

1. Rekommendation 1: Fokusera på dem som drabbas hårdast av klimatförändringarna

(Måldatum för genomförande: åtgärder som finansieras från och med januari 2024)

När kommissionen finansierar klimatförändringsåtgärder i utvecklingsländer bör den

a) välja indikatorer, utgångsvärden och mål för att mäta resultaten av åtgärderna.

Kommissionen godtar denna rekommendation och kommer att genomföra den inom ramen för systemet för resultatövervakning för instrumentet Europa i världen (*Global Europe Monitoring Performance System (GEPMS)*). GEPMS är ett system för resultatövervakning som bygger på en rad metodologiska delar, bland annat: i) en definition av ett antal verksamhetsindikatorer som ska ligga till grund för programmets rapportering (*Global Europe Results Framework, GERF*) och som publiceras årligen, bland annat för att rapportera om framsteg inom ramen för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen, ii) användning av logiska ramar vars indikatorer är det viktigaste instrumentet för att rapportera om resultat, och iii) en definition av sektoriella och tematiska kärnindikatorer som kan väljas och inkluderas i de logiska ramarna (se även SWD(2022) 22 final). I praktiken införs detta system i hela organisationen genom användningen av ett nytt it-system (OPSYS) som ska införas för första gången i januari 2023.

b) fastställa ambitiösa mål för andelen kvinnor som direkt gynnas av åtgärderna, med hänsyn till förhållandena i varje land, och öka inriktningen på de fattigaste hushållen.

Kommissionen godtar rekommendationen. När det gäller jämställdhetsmålet kommer det att genomföras inom ramen för EU:s handlingsplan för jämställdhet 2021–2025. Enligt EU:s handlingsplan för jämställdhet 2021–2025 ska 85 % av de nya externa åtgärderna ha jämställdhet som ett viktigt eller huvudsakligt mål (G1- och G2-markörer enligt OECD:s biståndskommittés policymarkör för jämställdhet) senast 2025 och minst 5 % av dem ska ha jämställdhet som huvudmål (G2-markör). Detta går längre än att säkerställa att en viss procentandel kvinnor gynnas direkt av åtgärderna. Åtgärder med jämställdhet som ett viktigt mål (med G1-markör) ska säkerställa följande:

- En jämställdhetsanalys av projektet/programmet ska göras och resultaten av denna analys ska ligga till grund för utformningen av programmet.
- Det ska finnas minst ett resultat eller en indikator som är specifikt kopplad till förbättrad jämställdhet.
- Resultat/indikatorer ska delas upp efter kön när så är relevant.
- Det ska göras ett åtagande att i utvärderingen av programmet övervaka och rapportera om de uppnådda jämställdhetsresultaten.

Antalet åtgärder med jämställdhet som ett viktigt mål har stadigt ökat sedan EU:s första handlingsplan för jämställdhet antogs för tio år sedan. Årsrapporten 2022 om genomförandet av

EU:s instrument för yttre åtgärder¹⁴ visar att 70 % av alla program som antogs 2021 hade jämställdhet som ett viktigt eller huvudsakligt mål.

Inriktningen på de fattigaste hushållen kommer att förstärkas Inom ramen för handlingsplanen för ojämlikhet/med hjälp av ojämlikhetsmarkören, beroende på tillgången till uppgifter på landsnivå.

c) när det gäller successiva åtgärder, förbättra balansen mellan kapacitetsuppbyggnad och andra åtgärder i syfte att utöka konkreta anpassningsåtgärder och nå fler människor som direkt påverkas av klimatförändringarnas effekter.

Kommissionen godtar rekommendationen. Alla utvecklingsländer har inte tillräcklig kapacitet att hantera många av de utmaningar som klimatförändringarna medför, särskilt när det gäller anpassning. Tillräcklig institutionell kapacitet i partnerländerna är därför en förutsättning för genomförandet av konkreta anpassningsåtgärder. Denna fråga belyses ytterligare av de minst utvecklade ländernas och de små östaternas bedömningar av tekniska behov¹⁵, nationellt fastställda bidrag och nationella anpassningsplaner, och upprepas genom ofta förekommande förfrågningar om kapacitetsuppbyggnad och tekniskt stöd inom ramen för UNFCCC:s teknikmekanism¹⁶. För att återspegla detta lägger Parisavtalet stor vikt vid klimatrelaterad kapacitetsuppbyggnad för utvecklingsländer och uppmanar utvecklade länder att öka stödet till kapacitetsuppbyggande åtgärder i utvecklingsländerna. Kapacitetsuppbyggnad kommer därför att förbli en viktig del av EU:s framtida stöd på området klimatåtgärder. Samtidigt kan den andel av stödet som anslagits till kapacitetsuppbyggnad som en del av en viss åtgärd justeras i syfte att öka anpassningsåtgärderna med hänsyn till åtgärdens art, dess geografiska omfattning, mottagarnas behov och de erfarenheter som gjorts.

2. Rekommendation 2: Införliva tillvaratagna erfarenheter i framtida globala utvecklingsinitiativ

(Måldatum för genomförande: andra initiativ som finansierats från januari 2024)

När kommissionen inrättar framtida globala utvecklingsinitiativ bör den ta hänsyn till erfarenheterna från den globala klimatförändringsalliansen, och då särskilt

a) se över målen när det under genomförandet är uppenbart att tillräcklig finansiering saknas.

Kommissionen godtar denna rekommendation och kommer att ta med detta övervägande, i förekommande fall, för globala Team Europe-initiativ i de uppdaterade metodiska riktlinjerna för Team Europe-initiativen.

b) fördela finansieringen strategiskt genom att tillämpa objektiva kriterier som även beaktar ekonomiskt stöd till samma sektor som partnerländerna får från andra källor.

---

¹⁴ Rapporter från kommissionen till Europaparlamentet och rådet Årsrapport 2022 om genomförandet av Europeiska unionens instrument för yttre åtgärder 2021, COM/2022/578 final.

¹⁵ <https://unfccc.int/ttclear/tna>

¹⁶ <https://unfccc.int/ttclear/support/technology-mechanism.html>

Kommissionen godtar denna rekommendation och kommer i möjligaste mån att genomföra den inom ramen för den geografiska strategin för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen. Kommissionen vill också betona att möjligheterna till synergieffekter, även med andra givare, kommer att beaktas i största möjliga utsträckning.

c) systematiskt analysera och dokumentera rimligheten i de budgeterade kostnaderna för åtgärder.

Kommissionen godtar rekommendationen. Det finns ett system för analys av budgeterade kostnader för åtgärder, men kommissionen kommer att stärka de tillämpliga riktlinjerna och instruktionerna, särskilt när det gäller dokumentationen av detta.

Kommissionen understryker dock att även om regelverket tydligt kräver att kostnaderna måste vara rimliga och följa principen om sund ekonomisk förvaltning för att vara stödberättigande, ska den andel av personalkostnaderna eller de belopp som anslås till en åtgärd bedömas mot bakgrund av åtgärdens mål och de omständigheter under vilka den genomförs.

d) öka den allmänna medvetenheten om initiativet genom kommunikationsåtgärder som riktar sig till mottagarländer och potentiella givare.

Kommissionen godtar rekommendationen. I de nya riktlinjerna för kommunikation och synlighet för yttre åtgärder 2022 är projekt-/programspecifika kommunikationskanaler – webbplatser, konton på sociala medier, nyhetsbrev osv. – i princip inte tillåtna, såvida det inte finns särskilda och övertygande skäl för att skapa eller upprätthålla dem. Kommunikationsåtgärder om framtida flaggskeppsinitiativ för global utveckling kommer att genomföras i samband med en mer planmässig och fokuserad strategi inom ramen för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen. Denna strategi, som rör sig bort ifrån partnergenomförd kommunikation om enskilda projekt till en mer konsoliderad strategi som drivs av EU:s delegationer och kommissionens huvudkontor, kommer att inriktas på viktiga EU-prioriteringar, särskilt de som beskrivs i Global Gateway-strategin från 2021. Denna strategi, som syftar till att förbättra medvetenhet, förståelse och uppfattning om EU, i både EU och partnerländerna, står i proportion till storleken på och omfattningen av våra hållbara investeringar genom att den är inriktad på datadrivna politiska kommunikationsåtgärder för allmänheten som är utformade för att säkerställa genomslagskraft. Meddelandet om globala flaggskeppsinitiativ, anpassade till dessa huvudprioriteringar, kommer därför att införlivas i den bredare kommunikationsstrategin på global, regional och nationell nivå, till exempel genom att använda erkända kommunikationskanaler (webbplatser, sociala medier osv.) och upprätta relevanta partnerskap med viktiga opinionsbildare och influerare.